

[Hans Nielsen.]

følger den Teori, han docerer her i Salen, saa fører det til, at de engelske Arbejdere faar lavere Lønninger, synker dybere ned i Armod og bliver mindre i Stand til at købe dansk Smør og Flæsk. Og hvis andre Landes Arbejdsgivere bærer sig ad paa samme Maade, fører det til det selvsamme. Paa den Maade fører det ærede Medlems Teori, praktiseret i England, til syvende og sidst til, at de danske Gaardmænd og Husmænd maa gaa fra deres Hjem og Jord, fordi de ikke kan komme af med deres Varer til lønnende Priser. Det er jo i Virkeligheden den rigtige Konklusion af den Lære, det ærede Medlem idelig og idelig docerer her i Salen, en Lære, hvormed han stadig søger at ophidse den danske Bondestand mod alle andre i dette Land.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller talte om, at i de demokratiske Lande saa Regeringerne altid hellere Rigsdagens Hæl end dens Taa. Ja, mon det nu ikke gælder i endnu højere Grad i Lande, hvor der er indført Diktatur? Mon det ikke er i Polen, Italien og Jugoslavien, man hellere ser Rigsdagens Hæl end dens Taa? I de demokratiske Lande, hvor der regeres parlamentarisk, er Rigsdagen vist ikke særlig frygtet af Regeringerne, naar de vel at mærke har et Flertal, saaledes som Tilfældet er her.

Men denne Udtalelse, som ogsaa flere Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, gik jo ud paa, at Regeringen har saadant et Hastværk med at faa Rigsdagen sendt hjem. Ja, Demagogi er jo fristende, noget, man ikke kan udrydde i Politik, og jeg skulde ikke bebrejde de to ærede Medlemmer, hverken det ærede Medlem Hr. Christmas Møller eller det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at de kommer med den Slags Udtalelser, men man kan jo ogsaa gøre det for tykt. Naar Forholdet nu er dette, at Medlemmer af andre Partier har gaaet og sagt til os andre her: Skal vi dog ikke snart hjem; I faar jo ikke mere, end I allerede har faaet, det nytter jo ikke noget, I lader Rigsdagen sidde efter 1. April, for der bliver ikke vedtaget mere; I kan faa, hvad I skal have, til 1. April, og saa kan I jo lige saa godt sende Rigsdagen hjem — det er jo den Slags Talemaader, man har brugt —, hvorfor kommer man saa her med denne forfærdelig hule Beklagelse af, at Regeringen har saadant et Hastværk med at sende Rigsdagen hjem?

Og naar de ærede Medlemmer Hr. Christmas Møller og Hr. Madsen-Mygdal beklager sig over, at Rigsdagsarbejdet ikke er gaaet saa stærkt, som de ønskede, vil jeg

gerne spørge dem: Hvem har Ansvaret for, at det er gaaet saa langsomt her i Rigsdagen? Ja, jeg maa jo sige, at der ogsaa i saa Henseende hører en god Portion Dristighed til at tale, som de to ærede Medlemmer taler. Thi hvem er det, der har sinket Rigsdagsarbejdet? Hvem er det, der i det ene Udvalg efter det andet stadig har forlangt Udsættelse og Udsættelse og Udsættelse, fordi de ikke kunde træffe Beslutning? I Landstinget fik man i Oktober forelagt et lille Lovforslag paa to Paragraffer, der skulde fremme vor Ægeksport; den 26. Marts kom det endelig til tredje Behandling. Det bestod af to smaa, letoverskuelige Paragraffer — om Forladelse, der er tre Paragraffer, men i den tredje staar der blot: „Denne Lov gælder ikke for Færøerne“; men det var dog ogsaa et Problem, der var let overskueligt.

Dette Lovforslag har altsaa ligget 5—6 Maaneder i Landstingets Udvalg. Og hvordan er det ikke gaaet i andre Udvalg? Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal talte om, at det gik langsomt med Arbejdet med Socialreformen. Ved det ærede Medlem, hvem det er, der har sinket dette Arbejde? Er det ikke saaledes, at der netop fra det ærede Medlems Parti er klaget over, at Udvalgets Formand, dette Tings højtærede Formand, har forceret Arbejdet alt for stærkt; man har protesteret imod, at dette Lovforslag skulde fremmes, og at der skulde arbejdes saa stærkt, som Formanden ønskede det.

Hvorfor, spørger jeg Oppositionen, lægger man alle mulige Hindringer i Vejen for Arbejdets Fremme her i Rigsdagen og staar derefter frem og beklager sig og slaar sig for Brystet og siger, at denne Regering evner jo ikke at gennemføre Forslagene? Men det glæder mig, at den højtærede Statsminister i Eftermiddags bebudede, at i næste Samling skulde man gøre kortere Proces med de Herrer, som af partipolitiske Grunde søger at standse Arbejdet her i Tinget.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal talte videre om Ærlighed i Politik og bebrejdede os, at vi ikke har været ærlige. Ja, jeg har jo nu søgt at paavise, hvorledes vi baade med Hensyn til Lønninger, med Hensyn til de sociale Love og med Hensyn til Afrustningen har forelagt Forslag og gjort vort bedste for at faa dem fremmet her. Der er ikke nogen Uærlighed fra vor Side. Jeg har paavist, hvorledes Regeringen har foreslaaet og faaet bevilget mange Millioner til Støtte for Erhvervslivet, hvorledes man har gennemført Rentenedsættelser o. s. v., o. s. v. Der er altsaa ikke noget uærligt.

Men jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som taler om Uærlig-